

SENTÈNCIA DE 20 DE DESEMBRE DE 2005

Aliments a favor dels fills en les situacions de crisi matrimonial: determinació del seu import

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit, de data 22-4-2004, la Sra. Adriana Maria M.M. va formular demanda de divorci envers el Sr. Fernando Carlos F.O., segons la qual sol·licitava l'adopció d'una sèrie de mesures definitives que enuncitava a l'esmentada demanda.

El Sr. Fernando Carlos F.O. va contestar a la demanda, per escrit de data 6-05-2004, en virtut del qual demanava que es procedís a dictar sentència de divorci d'acord amb les mesures definitives que enumerava.

II.- L'Honorable Batlle, per sentència de data 21-4-2005, va establir el que segueix: "DECIDEIX: Estimant parcialment la demanda de divorci promoguda en data 22 d'abril del 2004 per la Sra. Adriana Maria M.M. a l'atenció del Sr. Fernando Carlos F.O., ha de declarar i declara dissolt per divorci el matrimoni civil celebrat a la Seu d'Urgell el dia 4 de novembre de 1994, així com la dissolució del règim econòmic matrimonial. A l'ensem, escau declarar que:

- La pàtria potestat és compartida entre els progenitors respecte del fill Matheus,
- L'atribució de la guarda i custòdia del fill correspon a la mare,
- El règim de visites del pare, respecte el seu fill, serà, amb caràcter de mínim, el següent:
 - a) Caps de setmana alterns, des del divendres a la sortida de l'escola fins el diumenge a les 20 hores,
 - b) La meitat de les vacances escolars,
 - c) Onomàstica i aniversari del pare, com també la diada del pare,

En tot cas, el Sr. F.O. haurà de recollir i retornar el menor al domicili matern; a l'igual que quan el nen marxi del país amb qualsevol dels seus pares, el progenitor concernit haurà d'informar-ne l'altre com també comunicar-li l'adreça i telèfon del lloc de destí,

- El pare satisfarà l'import mensual de 500 € en concepte de pensió alimentosa, que s'incrementarà cada mes de gener segons la variació de L'IPC, i que s'abonarà a la mare. La pensió s'haurà de sufragar fins l'assoliment de la majoria del fill o la fi dels seus estudis superiors. Les despeses extraordinàries es sufragaran per meitats iguals entre els progenitors,
- No hi ha lloc a efectuar cap pronunciament en costes judicials".

III.- La part defenent va interposar recurs contra la sentència dictada a la instància i, en data 12-7-2005, va formular escrit de conclusions, segons la qual sol·licitava que es revoqués la sentència i que es fixés la pensió d'aliments i que no es fixés en quantia superior a 200 Euros mensuals.

En data 12 de setembre de 2005 el Ministeri Fiscal va efectuar el seu informe, en el que demanava que es procedís a la confirmació de la sentència d'instància.

I, per escrit de data 26-9-2005, la part agent va contestar a les conclusions i va demanar que es confirmés la sentència dictada a la instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part recurrent centra el seu recurs exclusivament en un sol motiu de greuge envers la sentència dictada a la instància. Entén que la pensió d'aliments s'ha quantificat incorrectament. Així, manifesta que no es pot considerar que rep un salari mensual complementari de 1000 Euros com a taxista, a la vegada que s'han de restar 615,22 € pel retorn del préstec derivat de la compra del taxi. Afegeix que la pensió d'aliments de 500 € esdevé un 40% del seu salari i que els ingressos de la Sra. M.M. són superiors als pretesos 1038 € mensuals declarats, atès que treballa en un Restaurant i rep 100 € del lloguer del pis de Brasil.

Si es procedeix a analitzar les al·legacions de les parts i la prova practicada a les actuacions, aquesta Sala

ha de concloure el que segueix. En primer terme, del fet cinquè de l'escrit de contesta a la demanda, la pròpia part defenent manifesta que percep un sou de 1000 € per l'ocupació de taxista i de 1334,82 com a agent de circulació. Per consegüent, no pot ara en segona instància pretendre que aquest fet no ha estat objecte de prova, tota vegada que esdevé un fet no controvertit i introduït en el procés pel propi defenent. En segon terme, si es sumen les quantitats de 1000 Euros al seu sou mig de l'any 2003, entorn dels 1400 Euros (11 pagues de 1334,82 Euros i una paga doble de 2669,64 Euros. Cfr. Foli 166), els seus ingressos mensuals es situen entorn dels 2400 Euros. Per tant, en cap cas la pensió d'aliments fixada pel tribunal d'instància en 500 Euros significa el 40% dels ingressos del pare. En tercer terme, la pensió d'aliments s'ha de quantificar d'acord amb dos paràmetres: les necessitats de l'alimentista i els mitjans econòmics de l'alimentant. I, des d'aquesta òptica, atès que la guarda i custòdia del fill menor d'edat correspon a la mare, són els recursos i ingressos del pare en consonància amb les necessitats del menor els que s'han d'analitzar. I, en aquesta línia d'idees, és evident que si es resten els 615 euros, de devolució d'un préstec, els 1800 Euros que percep el pare li permeten, sense cap mena de dubte, abonar una pensió pel seu fill menor d'edat de 500 Euros. I, per últim, com ja s'ha exposat són els ingressos dels pare els determinants per fixar la pensió d'aliments que aquest ha d'abonar, a la vegada que no resta provat que la mare tingui altre lloc de treball diferent al que li proporciona els seus ingressos mensuals entorn als 1000 Euros.

Per tot el que s'acaba d'exposar, procedeix confirmar la resolució d'instància i refusar el recurs interposat.

II.- El rebuig del recurs interposat no es tradueix en la imposició de les costes processals, atesa l'especial natura de les relacions i interessos que es ventilen en aquest procés.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDIM

DESESTIMAR el recurs interposat pel Sr. Fernando Carlos F.O. contra la sentència, de data 21-4-2005, dictada per l'Honorable Batlle i confirmen íntegrament la seva part

decisòria. No s'escau efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.